

LAITILAN KAUPUNGIN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET

SISÄLLYSLUETTELO

1 LUKU	YLEISET MÄÄRÄYKSET	2
1 §	Tavoite	2
2 §	Määräysten antaminen ja valvonta	2
3 §	Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin	2
4 §	Paikalliset olosuhteet	2
2 LUKU	VESIENSUOJELU	3
5 §	Asuinkiinteistöjen jätevesien johtaminen ja käsittely vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella	3
6 §	Jätevesien johtaminen pohjavesialueella	3
7 §	Jätevesien johtaminen ranta-alueella	4
8 §	Lannan ja lannoitevalmisteiden levitys ja varastointi pohjavesialueella	4
9 §	Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu.....	4
10 §	Mattojen ja muiden tekstiilien pesu	4
11 §	Maalämpöjärjestelmien sijoittaminen ja niiden lämmönsiirtoaineet.....	4
3 LUKU	KEMIKAALIT JA JÄTTEET	5
12 §	Öljy- ja muiden kemikaalisäiliöiden kunnossapito ja tarkastus	5
13 §	Lumenkaatoalueen sijoittaminen	5
14 §	Tilapäisen asfalttiaseman ja murskauslaitoksen sijoittaminen	5
15 §	Jätteen hyödyntäminen omassa maanrakentamisessa.....	5
4 LUKU	ILMANSUOJELU	6
16 §	Savukaasupäästöjen ja niiden haitallisten vaikutusten ehkäisy	6
17 §	Rakennusten, rakenteiden, esineiden tai alueiden kunnostus- ja puhtaanapitotöistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen torjunta	7
5 LUKU	MELUNTORJUNTA	7
18 §	Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaista ilmoitusta edellyttävät toiminnot ja tapahtumat.....	7
19 §	Poikkeus ilmoitusvelvollisuudesta.....	8
20 §	Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden, laitteiden ja työvaiheiden rajoittaminen.....	8
6 LUKU	MUUT MÄÄRÄYKSET	9
21 §	Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja.....	9
22 §	Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä	9
23 §	Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä.....	9
7 LUKU	VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET	9
24 §	Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo.....	9
YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT.....		10-25
LIITTEET	Pohjavesialueet ja Sirppujoen valuma-alue.....	26-27

1 LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on ehkäistä ympäristön pilaantumista sekä poistaa ja vähentää ympäristön pilaantumisesta aiheutuvia haittoja paikalliset olosuhteet huomioon ottaen siten kuin ympäristönsuojelulain (527/2014) 1 luvussa on esitetty.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

2.1 Laitilan kaupunginvaltuusto on antanut ympäristönsuojelumääräykset ympäristönsuojelulain 202 §:n perusteella.

2.2 Määräyksien noudattamista valvoo ympäristönsuojelulain 22 §:n mukaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen, jona Laitilan kaupungissa toimii lupalautakunta.

2.3 Laitilan kaupungin lupalautakunta voi siirtää sille näissä määräyksissä kuuluvaa ratkaisuvalltaa alaiselleen viranhaltijalle siten kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetussa laissa (64/1986) säädetään.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

3.1 Määräykset ovat voimassa koko kaupungin alueella, ellei muualla näissä määräyksissä toisin säädetä.

3.2 Määräykset eivät koske ympäristönsuojelulain mukaan luvanvaraista tai rekisteröitävää toimintaa taikka lain 31, 120 tai 136 §:n mukaista ilmoituksenvaraista toimintaa, joiden osalta ympäristön pilaantumisen ehkäisyä ja torjuntaa koskevat määräykset annetaan ympäristöluvassa tai ilmoituksen perusteella tehtävässä päätöksessä. Määräykset eivät koske myöskään puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen toimintaa.

3.3 Ympäristönsuojelumääräyksiä noudatetaan muiden kunnallisten säännösten rinnalla ja tarvittaessa samanaikaisesti. Mikäli samasta asiasta on määrätty muussa kunnallisessa säännöksessä, tulee ympäristönsuojelumääräystä noudattaa aina silloin, kun sen voidaan katsoa johtavan ympäristönsuojelun kannalta parempaan tulokseen tai tasoon.

3.4 Kunnan muiden viranomaisten tulee lupa-asiaa ratkaistaessa tai muuta viranomaispäätöstä tehtäessä ottaa huomioon mitä näissä määräyksissä säädetään.

4 § Paikalliset olosuhteet

Laitilan kaupungissa paikalliset olosuhteet ja alueet, joilla ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen, poistaminen ja vähentäminen edellyttävät tarkennettuja yleisiä määräyksiä ovat näiden määräysten liitekartoissa rajatut seuraavat alueet:

- luokiteltu pohjavesialue, jolla tarkoitetaan tärkeää tai muuta vedenhankintakäyttöön soveltuvaa pohjavesialuetta. Laitilassa luokiteltuja pohjavesialueita ovat Roppan, Untamalan, Palttilan, Koveron, Puntarin, Tulejärven, Krouvinnummen, Nummenharjun ja Kaivolän pohjavesialueet.
- rantavyöhyke, jolla tarkoitetaan jokeen, järveen, lampeen tai vastaavaan vesistöön

rajoittavaa maa-aluetta, joka ulottuu 200 metrin etäisyydelle keskiveden korkeuden mukaisesta rantaviivasta.

- taajama-alue, jolla tarkoitetaan asemakaavoitettuja alueita, suunnittelutarvealueita sekä muita erillisiä kylä- ja taaja-asutusalueita.
- Sirppujoen valuma-alueella aluetta jossa suunnittelu- tai rakentamistoimenpiteiden yhteydessä on vesiensuojeluviranomaiselle varattava mahdollisuus lausunnon antamiseen.

2 LUKU VESIENSUOJELU

5 § Asuinkiinteistöjen talousjätevesien johtaminen ja käsittely vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella

5.1 Jätevesien maaperäkäsittelylaitteistojen sekä puhdistettujen jätevesien purkupaikan sijoituksessa tulee noudattaa seuraavia vähimmäissuojaetäisyyksiä:

<u>Kohde</u>	<u>Vähimmäissuojaetäisyys (m)</u>
Talousvesikaivo	
- maastosta, maaperästä ja pohjaveden virtaussuunnasta riippuen	20–50
Vesistö	20
Oja ja noro	5-10 maaperäkäsittelylaitteistosta
Suojakerros ylimmän pohjavesitason yläpuolella	
- maasuodatuksessa	0,50
- imetyksessä	2

Määrältään vähäiset pesuvedet, kuten kantovedet, voidaan imeyttää puhdistamattomina maahan, jos niistä ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

5.2 Ympäristönsuojeluviranomainen voi hakemuksesta myöntää poikkeuksen edellä kohdassa 5.1 mainituista suojaetäisyysvaatimuksista, mikäli poikkeamisesta ei arvioida aiheutuvan ympäristön pilaantumisen vaaraa. Poikkeusta harkittaessa otetaan huomioon jäteveden määrä, maaston kaltevuus ja maaperän laatu.

5.3 Kiinteistön haltijan tai omistajan on pyydettyessä annettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle valvontaa varten tarpeelliset tiedot kiinteistön talousjätevesien käsittelyjärjestelmän huolloista ja säiliöiden tyhjennyksistä. Tarvittaessa kiinteistön haltijan tulee luotettaviin mittauksiin perustuen osoittaa talousjäteveden käsittelyjärjestelmän puhdistusteho.

6 § Jätevesien johtaminen pohjavesialueella

Luokitellulla pohjavesialueella jätevesien johtaminen ojaan tai imeyttäminen maahan on kielletty. Näillä alueilla kaikki kiinteistöllä muodostuvat jätevedet on johdettava tiiviissä jätevesiputkessa pohjavesialueen ulkopuolelle käsiteltäväksi tai kerättävä tiiviiseen umpisäiliöön.

7 § Jätevesien johtaminen ranta-alueella

- 7.1 Ranta-alueilla puhdistetut talousjätevedet tulee imeyttää maahan tai ojaan siten, että ne eivät joudu vesistöön.
- 7.2 Ranta-alueilla jätevesien käsittelyjärjestelmä tulee rakentaa ja sijoittaa siten, etteivät jätevedet ylimmän tulvaveden korkeuden aikana huuhtoudu suoraan vesistöön.

8 § Lannan ja lannoitevalmisteiden levitys ja varastointi pohjavesialueella

Lietelannan, virtsan, säilörehun puristenesteen sekä yhdyskuntien jätevedenpuhdistamoista syntyvän tai muun vastaavanlaatuisen tai siitä valmistetun lieteseoksen käyttö maanparannusaineena on kielletty tärkeillä ja vedenhankintaan soveltuvilla pohjavesialueilla.

Kuivikelannan levitys pohjavesialueelle on ainoastaan sallittu pohjaveden varsinaisen muodostumisalueen ulkopuolella korkeintaan sellaisina määrinä kuin kasvin ravintotarve edellyttää, jos se ei aiheuta pohjaveden pilaantumisvaaraa.

9 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu

- 9.1 Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu on kielletty katu- ja tiealueilla sekä muilla yleisillä alueilla.
- 9.2 Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu kiinteistöllä hiilivetyliuotinta sisältävillä pesuaineilla on sallittu, mikäli pesuvedet voidaan johtaa jätevesiviemäriin hiekan- ja öljynerotuskaivon kautta. Muut kuin liuotinpesuvedet voidaan imeyttää maahan siten, että niistä ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa tai haittaa naapurikiinteistöille.
- 9.3 Pohjavesialueilla ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu on sallittu ainoastaan tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla, josta pesuvedet johdetaan hiekan- ja öljynerotuskaivon kautta jätevesiviemäriin.
- 9.4 Ammattimainen tai laajamittainen ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu on sallittu ainoastaan tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla, josta pesuvedet johdetaan hiekan- ja öljynerotuskaivon kautta kaupungin yleiseen jätevesiviemäriin.

10 § Mattojen ja muiden tekstiilien pesu

Mattojen ja muiden tekstiilien pesu kiinteistöllä tulee järjestää siten, että puhdistamattomat pesuvedet eivät pääse suoraan vesistöön.

11 § Maalämpöjärjestelmien sijoittaminen ja niiden lämmönsiirtoaineet

- 11.1 Maalämpöjärjestelmien sijoittaminen pohjavesialueelle on kielletty, ellei toimenpiteelle ole kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisen tai sen määräämän viranhaltijan hyväksyntää tai ellei sille ole myönnetty vesilain 3 luvun 2 §:n mukaista lupaa tai muuta vastaavaa hyväksyntää.
- 11.2 Maalämpöjärjestelmissä saa käyttää vain sellaisia lämmönsiirtoaineita, joista ei aiheudu pohjaveden tai maaperän pilaantumista. Putkisto on koeponnistettava ennen ja jälkeen asen-

nuksen ja putkistoon on liitettävä vuodonilmaisujärjestelmä.

3 LUKU KEMIKAALIT JA JÄTTEET

12 § Öljy- ja muiden kemikaalisäiliöiden kunnossapito ja tarkastus

- 12.1 Luokitelluilla pohjavesialueilla sijaitsevat öljy-, polttoaine- ja muut kemikaalisäiliöt tulee kiinteistön omistajan tai haltijan toimesta tarkastuttaa kymmenen vuoden kuluessa käyttöönotosta ja sen jälkeen kymmenen vuoden väliajoin tai tarkastuksessa laadittuun pöytäkirjaan kirjatun määräajan puitteissa.
- 12.2 Kiinteistön omistajan tai haltijan on huolehdittava käytöstä poistettujen maanalaisten öljy-, polttoaine- ja muiden kemikaalisäiliöiden sekä niiden putkistojen asianmukaisesta puhdistamisesta ja poistamisesta kiinteistöltä. Öljy- ja kemikaalivuodoista tulee välittömästi ilmoittaa pelastus- ja ympäristöviranomaiselle.
- 12.3 Ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen öljy-, polttoaine- ja muun kemikaalisäiliön poistamisvelvollisuudesta, jos säiliö sijaitsee sellaisessa paikassa, että sitä on teknisesti vaikea poistaa.
- 12.4 Kiinteistön haltijan tai omistajan, alueen käyttäjän, toiminnanharjoittajan tai -järjestäjän on pyydettyessä annettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle valvontaa varten tarpeelliset tiedot kiinteistöllä sijaitsevista öljy-, polttoaine- tai muista kemikaalisäiliöistä, niiden kunnosta ja tarkastuksista sekä uusien säiliöiden asentamisesta että vanhojen säiliöiden poistosta.

13 § Lumenkaatoalueen sijoittaminen

- 13.1 Lumenkaatoalueen sijoittamisessa ja toteuttamisessa tulee huolehtia siitä, että toiminnasta ei aiheudu ympäristön pilaantumista, eivätkä sulamisvedet aiheuta ympäristön roskaantumista. Roskaantumisen aiheuttaja tai kiinteistön omistaja on velvollinen puhdistamaan alueen siten kuin jätelaissa (646/2011) säädetään.
- 13.2 Lumenkaatoaluetta ei saa sijoittaa pohjavesialueelle ja vedenhankintaan soveltuvan vesistön lähisuoja-alueelle.

14 § Tilapäisen asfalttiaseman ja murskauslaitoksen sijoittaminen

Luokitellulle pohjavesialueelle ei saa sijoittaa tilapäistä tai siirrettävää asfalttiasemaa tai polttonesteillä toimivaa murskausasemaa.

15 § Eräiden jätteiden hyödyntäminen maanrakentamisessa

- 15.1 Puhtaan tiili- ja betonimurskeen, asfalttimurskeen tai -rouheen ja rakenteesta poistetun jätteen pienimuotoinen (ei ammattimainen tai laitospäinen) kertaluontoiseksi luokiteltava ja vähäinen (alle 500 tonnia) käyttö maanrakentamisessa on sallittu. Edellytyksenä on, että tiili- ja betonimurskeen käyttö korvaa vastaavaan tarkoitukseen sopivien neitseellisten luonnon maa-ainesten käyttöä. Ympäristönsuojeluviranomaiselle on tehtävä valvontailmoitus jätteen sijoittamisesta vähintään 30 vuorokautta ennen jätteen sijoittamista.

Jätteen hyödyntämiselle maanrakentamisessa on mahdollista seuraavin edellytyksin:

- sijoitettava materiaali ei sisällä ympäristölle tai terveydelle haitallisia aineita eikä aiheuta muutakaan haittaa tai varaa ympäristölle
- sijoituspaikka ei ole pohjavesialueella ja etäisyys talousvesikaivoon, vesistöön ja lähteeseen on riittävä (vähintään 30-50 metriä sijaintipaikasta riippuen)
- sijoitettava materiaali ei sisällä betoniterästä
- materiaali on murskattu tai pulveroitu käyttötarkoitukseen sopivaksi (palakoko on määritetty eräiden jätteiden hyödyntämisestä maanrakennuksessa annetussa valtioneuvoston asetuksessa (843/2017).
- jätettä käytetään vain tasauksen, kantavuuden ja kestävyuden kannalta tarpeellinen määrä (enintään 150 cm)
- sijoituspaikka ei ole rakennuksen alla tai putkikaivannossa
- jätettä sisältävä rakenne peitetään tai päällystetään lukuun ottamatta pintakerroksessa käytettävää asfalttimursketta tai -rouhetta.
- jätteen sijoittamiselle on kiinteistön omistajan tai haltijan hyväksyntä.

Ilmoituksesta on oltava vähintään seuraavat tiedot:

- hyödyntämispaikan ja väliaikaiseen varastointiin tarkoitetun paikan haltijan nimi ja yhteystiedot
- hyödyntämispaikan sijainti (rajattuna karttaan), tiedot pohjavesialueista, vedenottopaikoista ja vesistöistä
- jätteen määrä
- jätteen luovuttajan nimi ja yhteystiedot
- jätteen nimike sekä mahdollinen selvitys jätteen sisältämistä haitallisten aineiden pitoisuuksista
- selvitys jätettä sisältävästä rakenteesta (poikkileikkauspiirros), peittämiseen tai päällystämiseen käytettävästä materiaalista varastoinnista ja muusta toiminnasta hyödyntämispaikalla sekä näihin liittyvistä tarpeellisista ympäristönsuojelutoimista
- hyödyntämisen alkamisajankohta ja päättymisajankohta

4 LUKU ILMANSUOJELU

16 § Savukaasupäästöjen ja niiden haitallisten vaikutusten ehkäisy

- 16.1 Kiinteistökohtaisissa lämmityskattiloissa tai muissa tulipesissä ei saa polttaa jätteitä eikä muitakaan sellaisia aineita, joiden palaessa muodostuvien savukaasujen joukossa ympäristöön pääsee siinä määrin nokea, hajua tai ympäristölle ja terveydelle vaarallisia yhdisteitä, että niistä saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista. Tällaisia aineita ovat muun muassa paine- ja pintakäsitelty puutavara, muovit, joissa ei ole polttokelpoisuusmerkintää, ja muu vastaava muovipinnoitettu materiaali sekä muu huonosti palava materiaali.
- 16.2 Taajama-alueen ulkopuolella saa avopolttona kiinteistöllä polttaa vähäisiä määriä risuja, oksia, olkia ja lehtiä sekä paine- ja pintakäsittelemätöntä puutavaraa. Muiden jätteiden avopoltto on kielletty.

16.3 Taajama-alueella rakennuksen savukaasupäästöjen tai muiden päästöjen päästökorkeus ja teollisuus-, tuotanto- ja yritysikiinteistöjen ilmanpoiston sijoitus on toteutettava siten, että savu- ja poistokaasujen leviäminen ympäristöön normaaleissa sää- ja käyttöolosuhteissa ei aiheuta terveyshaittaa, vahinkoa tai haittaa naapurikiinteistöille tai niiden käytölle eikä muutaakaan ympäristön pilaantumista.

17 § **Rakennusten, rakenteiden, esineiden tai alueiden kunnostus- ja puhtaanapitotöistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen torjunta**

17.1 Rakennusten julkisivujen ja ulkotiloissa suoritettavien rakenteiden tai esineiden hiekkapuhallus-, maalaus- ja muiden kunnostustöiden yhteydessä tulee huolehtia siitä, että toiminnasta aiheutuva pöly, liuotainainehöyryt tai melu eivät aiheuta ympäristönsuojelulain mukaista ympäristön pilaantumisen vaaraa.

17.2 Taajaan rakennetulla alueella ulkona tapahtuvasta rakenteiden ja esineiden hiekkapuhalluksesta tai muusta vastaavaa pölyämistä aiheuttavasta rakennusten ja rakenteiden kunnostustyöstä tulee kiinteistön haltijan tai toimenpiteen suorittajan ilmoittaa terveydensuojeluviranomaiselle ja naapureille. Määräys ei koske yksityishenkilön talouteen liittyvää työtä.

17.3 Kulkuväylien ja muiden alueiden kunnossapito- ja puhtaanapitotyön aiheuttama pölyäminen on estettävä esimerkiksi kostuttamalla tarvittaessa kunnossapidettävät väylät ja muut alueet. Lehtipuhaltimien ja muiden vastaavien pölyä levittävien käsikäyttöisten laitteiden käyttö hiekanpoistossa on kielletty.

5 LUKU MELUNTORJUNTA

18 § **Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaista ilmoitusta edellyttävät toiminnot ja tapahtumat**

Erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toimenpiteestä tai tapahtumasta tulee tehdä ympäristönsuojelulain 118 §:n mukainen ilmoitus Laitilan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Ilmoitus on tehtävä ainakin seuraavista toiminnoista ja tapahtumista:

- 1) tilapäisestä murskaamosta (alle 50 vrk)
- 2) räjäytystyöstä, lyöntipaalutuksesta tai muusta vastaavasta erityisen häiritsevää melua aiheuttavasta työstä, mikäli työtä tehdään muulloin kuin arkisin maanantaista perjantaihin klo 07.00–18.00 välisenä aikana tai jos työ kestää kauemman kuin neljä viikkoa. Edellä mainituista töistä on kuitenkin aina etukäteen tiedotettava työmaan vaikutuspiirissä oleville naapurikiinteistöjen haltijoille meluhaittaa aiheuttavan työn laadusta, kestoajasta sekä työmaan vastaavasta yhteyshenkilöstä.
- 3) muusta kuin yksityishenkilön talouteen liittyvästä rakennus- ja purkutyöstä, mikäli erityisen häiritsevää melua aiheuttavia työvaiheita tehdään:
 - useampana kuin yhtenä viikonloppuna perjantain klo 18.00 ja maanantain klo 07.00 välisenä aikana
 - yli viiden päivän ajan klo 18.00–22.00
 - useampana kuin yhtenä yönä klo 22.00–07.00. Yöaikana tehtävästä työstä on

aina etukäteen ilmoitettava työn vaikutuspiirissä sijaitseville asuinkiinteistöille.

- 4) suuresta ulkona järjestettävästä yleisötapahtumasta, jonka aiheuttaman melun voidaan olettaa kantautuvan laajalle alueelle.
- 5) äänenvahvistimen ja äänentoistolaitteiden erityisen häiritsevää melua aiheuttavasta käytöstä ulkotiloissa yöaikaan klo 22.00–07.00.
- 6) moottoriurheilukilpailuista, jonka aiheuttaman melun arvioidaan kantautuvan asuinalueelle.
- 7) lentonäytöksestä sekä tilapäisestä yleisölennätyksestä, josta arvioidaan aiheutuvan huomattavaa meluhaittaa asuinalueelle.

Ympäristönsuojeluviranomainen tai sen määräämä viranhaltija voi velvoittaa tekemään ilmoituksen muistakin tilapäisistä toiminnoista ja tapahtumista, jos niiden arvioidaan aiheuttavan erityisen häiritsevää melua lähialueelle.

Ilmoitusta koskevassa päätöksessä ympäristönsuojeluviranomainen voi antaa muitakin kuin melua koskevia määräyksiä.

Ilmoitus tulee tehdä viimeistään 30 vuorokautta ennen toiminnan tai tapahtuman alkamista. Ilmoitusta ei tarvitse tehdä yksityishenkilön talouteen liittyvästä toiminnasta.

19 § Poikkeus ilmoitusvelvollisuudesta

Äänenvahvistimen ja äänentoistolaitteiden käyttö ulkotiloissa on sallittu yksipäiväisten ja kertaluontoisten tapahtumien yhteydessä torilla, urheilukentällä tai muussa yleisökäyttöön tarkoitettussa tai soveltuvassa paikassa klo 24.00 saakka.

Yleisötilaisuuksien ja muiden tilapäisten tapahtumien järjestäjän tulee huolehtia siitä, että äänentoistolaitteiden suuntaus ja äänenvahvistinlaitteiden säädöt on toteutettu siten, että niiden käyttö häiritsee naapurustoa mahdollisimman vähän.

Poikkeus edellä mainituista aikarajasta voidaan myöntää, mikäli poikkeaminen on vähäistä eikä melun katsota olevan kohdealueella erityisen häiritsevää.

20 § Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden, laitteiden ja työvaiheiden rajoittaminen

Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden, kuten esimerkiksi iskuvasaran, sirkkelin, kulmahiomakoneen, lehtipuhaltimen, ruohonleikkurin tai moottorisahan käyttäminen, sekä häiritsevää melua aiheuttavien toimintojen suorittaminen on kielletty yöaikaan klo 22.00–07.00.

Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttö on rajoitettava mahdollisimman vähäiseksi.

Määräyksen aikarajoitus ei koske:

- 1) maatalouselinkeinon harjoittamisen vuoksi välttämätöntä tilapäistä ja lyhytaikaista

häiritsevää melua aiheuttavaa toimintaa, kuten esimerkiksi leikkuupuimurin, heinä- ja viljakuivurin tai sadetuslaitteen käyttöä.

- 2) liikenneväylien sekä yhdyskuntateknisten laitteiden kunnossapitotyötä, mikäli työn suorittamista on liikenneturvallisuuden, liikenteen sujuvuuden tai muusta perustelusta syystä pidettävä välttämättömänä.

6 LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

21 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Kiinteistön haltijan tai omistajan, alueen käyttäjän, toiminnanharjoittajan tai tapahtuman järjestäjän on annettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle valvontaa varten tarpeelliset tiedot ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavasta toiminnasta sekä toimenpiteistä, laitteista ja suunnitelmista, joilla on tarkoituksena ehkäistä ja torjua ympäristön pilaantumista siten kuin näissä ympäristönsuojelumääräyksissä erikseen säädetään.

22 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Ympäristönsuojeluviranomainen voi erityisestä syystä myöntää kirjallisella hakemuksella yksittäistapauksessa luvan poiketa näistä määräyksistä. Poikkeamisesta ei saa aiheutua näiden määräysten tavoitteiden syrjäytymistä.

23 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamuksista ja pakkokeinoista säädetään ympäristönsuojelulain 18 luvussa ja 225 §:ssä.

7 LUKU VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET

24 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Nämä ympäristönsuojelumääräykset tulevat voimaan 15 päivänä heinäkuuta 2018. Näillä ympäristönsuojelumääräyksillä kumotaan 1.3.2009 voimaantulleet ympäristönsuojelumääräykset.

LAITILAN KAUPUNGIN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT

JOHDANTO

Ympäristönsuojelulaki (527/2014) antaa kunnille mahdollisuuden laatia lain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia paikallisista olosuhteista johtuvia kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä määräyksiä, jotka koskevat muuta kuin ympäristönsuojelulain mukaan luvanvaraista tai ilmoitusvelvollista toimintaa.

Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia sääntöjä ovat jätehuoltomääräykset ja rakennusjärjestys. Myös kaavamääräykset voivat koskea ympäristönsuojelua. Ympäristönsuojelumääräyksistä on pyritty tekemään sellaiset, ettei ristiriitaisuuksia lainsäädännön ja muiden kunnallisten määräysten osalta ilmeneisi.

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena paikalliset olosuhteet huomioon ottaen on osaltaan ennaltaehkäistä ympäristön hajapäästöluonteista pilaantumista sekä poistaa että vähentää pilaantumisesta aiheutuvia haittoja. Kunnan ympäristönsuojelumääräykset perustuvat ympäristönsuojelulakiin tai sen nojalla annettuihin säädöksiin, joilla konkretisoidaan paikallinen ympäristönsuojelu. Ympäristönsuojelumääräysten sallittu sisältö määräytyy ensisijassa ympäristönsuojelulain aineellisesta sisällöstä. Määräysten sisältöä harkittaessa on edellä olevan lisäksi otettu hallinnossa noudatettavan suhteellisuusperiaatteen mukaisesti huomioon, että määräysten noudattaminen ei muodostu kuntalaisten kannalta kohtuuttomaksi. Ympäristönsuojelumääräysten valmistelutyö on tapahtunut Kuntaliiton laatimisohjeen pohjalta.

1 LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelumääräysten yleinen tavoite on ympäristön pilaantumisen ennaltaehkäisy sekä pilaantumisesta aiheutuvien haittojen poistaminen ja vähentäminen. Perusteena ovat nimenomaan paikalliset olosuhteet.

Ympäristönsuojelumääräyksessä viitataan tavoitteiden ja ~~määräysten~~ soveltamisen kannalta olennaisiin ympäristönsuojelulain 1 luvun yleisiin säännöksiin, missä on muun muassa määritely lain tarkoitus ja soveltamisala sekä termien määritelmät.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

2.1 Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan toimivalta määräysten antamiseen on kunnanvaltuustolla.

Ympäristönsuojelumääräysten sääntelyala perustuu ympäristönsuojelulain 202 §:ään, jonka mukaan määräykset voivat koskea:

- 1) toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia;
- 2) erityisen häiritsevän tilapäisen melun tai tärinän torjuntaa;
- 3) toimintojen sijoittumisen ympäristönsuojelullisia edellytyksiä asemakaava-alueen ulkopuolella;
- 4) alueiden, joilla ympäristön erityisen pilaantumisvaaran vuoksi on kielletty jäteveden johtaminen maahan, vesistöön taikka ojaan, lähteeseen, tekolammikkoon tai vesilain luvun 3 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen noroon;

- 5) vyöhykkeitä ja alueita, joilla lannan ja lannoitteiden sekä maataloudessa käytettävien ympäristölle haitallisten aineiden käyttöä rajoitetaan;
- 6) valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista;
- 7) vesien ja meriympäristön tilan parantamista koskevia toimia, jotka ovat vesien- ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain mukaisen vesien- tai merenhoidosuunnitelman mukaan tarpeellisia.

Säntelyalaa on rajoitettu siten, etteivät määräykset voi koskea lain mukaan luvanvaraista tai ilmoituksenvaraista toimintaa.

Vaikka ympäristönsuojelumääräysten säntelyala ei muodostu lainkohdan perusteella tarkkarajaiseksi, tulee niiden antamisessa ja soveltamisessa kuitenkin ottaa huomioon, että määräysten tarkoitus on olla lakia täydentäviä säädöksiä, joiden sallittu sisältö määräytyy ensisijassa ympäristönsuojelulain muusta aineellisesta sisällöstä. Määräysten tulee kohdistua ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseen ja vähentämiseen. Määräyksillä voidaan joustavasti ja tehokkaasti ehkäistä paikallisista olosuhteista johtuvia ympäristöhaittoja ja antaa valtioneuvoston ja ympäristöministeriön ympäristönsuojelua koskevia asetuksia täydentäviä ja käytännön tilanteita selventäviä määräyksiä.

- 2.2 Ympäristönsuojelulain 22 §:n mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Viimeksi mainitun lain 5 §:n 1 momentin mukaan tehtävät hoitaa kunnan määräämä toimielin. Laitilan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisena toimii Lupalautakunta Laitilan kaupungin hallintosäännön mukaisesti.
- 2.3 Ympäristönsuojelulain 22 §:n 2 momentin mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää sille ympäristönsuojelulaissa tarkoitettua toimivaltaa, lukuun ottamatta hallinnollisen pakon käyttämistä, viranhaltijalle siten kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetussa laissa säädetään

Lautakunnan hyväksymässä toimintasäännössä voitaisiin määritellä tarkoituksenmukaisen tehtäväjako lautakunnan ja viranhaltijoiden kesken. Viranhaltijalle, jolle siirretään kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kuuluvia tehtäviä, tulee olla tehtävän edellyttämä pätevyys. Hallinnollisten pakkokeinojen käyttämisestä päättäisi kuitenkin aina lautakunta.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

- 3.1 Ympäristönsuojelumääräykset koskevat perusosiltaan koko kaupungin aluetta. Perusmääräyksiä täydentäviä määräyksiä on annettu 4 §:ssä määritellyillä erityisalueilla.
- 3.2 Ympäristönsuojelulain 202 §:ssä rajataan ympäristönsuojelumääräysten säntelyalaa siten, että määräykset eivät voi koskea luvanvaraista tai rekisteröitävää toimintaa, 31 §:n mukaista koeluonteista toimintaa, 120 §:n mukaista poikkeuksellista tilannetta, 136 §:n 1 momentin mukaista pilaantuneen maaperän ja pohjaveden puhdistamista koskevaa ilmoitusmenettelyä eikä puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen toimintaa.

Vaikka ympäristönsuojelumääräykset sinänsä voivat koskea ainoastaan muita kuin luvan- tai ilmoituksenvaraisia toimintoja, voidaan niiden avulla ennakolta vähentää luvanvaraisuuteen johtavia kielteisiä vaikutuksia.

- 3.3 Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia sääntöjä ovat jätehuoltomääräykset ja rakennusjärjestys. Myös kaavamääräykset voivat koskea ympäristönsuojelua.

Ympäristönsuojelumääräykset ovat säädöshierarkkisesti saman tasoisia muiden kunnallisten säännösten kanssa. Jotta saavutettaisiin ympäristönsuojelun kannalta paras tulos tai taso, tulee ympäristönsuojelumääräyksiä noudattaa aina ensisijaisesti, vaikka samasta asiasta olisi- sikin määrätty muussa kunnallisessa säännöksessä.

- 3.4 Koska ympäristönsuojelumääräykset sitovat kansalaisten ohella myös viranomaisia, tulee kunnan muiden viranomaisten lupa-asiaa ratkaistaessa tai muuta viranomaispäätöstä tehtä- essä ottaa huomioon mitä kyseisestä asiasta on ympäristönsuojelumääräyksissä säädetty. Esimerkiksi rakennusluvassa ei tulisi hyväksyä ympäristönsuojelulliselta toteutukseltaan tai tasoltaan huonompaa jätevesien käsittelymenetelmää kiinteistölle kuin mitä ympäristönsuo- jelumääräyksissä on edellytetty. Vastaavasti esimerkiksi yleisötapahtuman järjestämistä kunnan hallinnassa olevalla yleisellä alueella koskevassa alueen käyttösopimuksessa tulisi ottaa huomioon, mitä ympäristönsuojelumääräyksissä on meluntorjunnan osalta edellytetty. Myös kaavoituksessa tulisi kaavamääräykset sovittaa ympäristönsuojelumääräyksiin siten, ettei niiden välillä ole ristiriitaisuuksia.

4 § Paikalliset olosuhteet

Ympäristönsuojelumääräykset voidaan antaa koko kuntaa tai vain sen osaa koskevana. Pää- osiltaan määräykset koskevat koko kaupungin aluetta. Määräyksissä on otettu huomioon ympäristönsuojelullisesti arvokkaat ja erityishuomiota vaativat alueet, joilla on perusteltua antaa koko kaupungin aluetta koskevia määräyksiä tarkempia ja yksityiskohtaisempia mää- räyksiä, joilla ehkäistään ympäristönsuojelulain 5 §:ssä määriteltyä ympäristön pilaantumis- ta sekä otetaan huomioon lain 16–18 §:n mukaiset pilaamiskiellot.

Pohjavesien pilaantumisriskin vuoksi tulee kaupungin tärkeillä pohjavesialueilla antaa mää- räyksiä, jotka koskevat jätevesi- ja maalämpöjärjestelmien toteuttamista, ajoneuvojen, ko- neiden, vastaavien laitteiden, mattojen ja muiden tekstiilien pesua, polttoainesäiliöiden tar- kistusta, sekä tilapäisen asfalttiaseman, murskaamon että lumenkaatoalueiden sijoittamista.

Rantavyöhykkeillä on vesiensuojelun tarpeen antaa määräyksiä jätevesijärjestelmien toteut- tamisesta sekä öljy-, polttoaine- ja muiden kemikaalisäiliöiden tarkistuksista.

Taajaan rakennetulla alueella on tarpeen terveyshaittojen ehkäisemiseksi ja viihtyisyyden turvaamiseksi antaa määräyksiä savukaasupäästöjen rajoittamiseksi sekä rakenteiden, esi- neiden ja alueiden kunnostus- ja puhtaanapitotöistä. Taajaan rakennettuun alueeseen kuulu- vat Laitilan kaupungin rakennusjärjestyksessä määritetyt suunnittelutarvealueet.

2 LUKU VESIENSUOJELU

Ympäristönsuojelulain 156 §:ssä säädetään muun muassa talousjätevesien puhdistuslaitteista ja riittävästä puhdistustasosta. Valtioneuvoston hajajätevesiasetuksessa (157/2017) säädetään kiinteistöjen talousjätevesien käsittelystä vesihuoltolaitoksen viemäriverkoston ulkopuolisilla alueilla. Asetuksen tarkoitus on asettaa yhtenäinen vähimmäistaso jätevesien käsittelylle kaikilla alueilla, jotka eivät kuulu viemäriverkon piiriin.

Ympäristönsuojelulain 140 §:n mukaan kaikessa toiminnassa on tavoiteltava sellaista pintavesien laatua, jossa vesiympäristölle vaarallista ja haitallisista aineista ei aiheudu terveyshaittaa tai merkittävää muuta 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurausta tai sen vaaraa. Ympäristönsuojelulain 17 §:n mukaan ainetta, energiaa tai pieneliöitä ei saa panna, päästää tai johtaa sellaiseen paikkaan tai käsitellä siten, että tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella pohjaveden laadun muutos voi aiheuttaa vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle taikka pohjaveden laatu voi muutoin olennaisesti huonontua, toisen kiinteistöllä olevan pohjaveden laadun muutos voi aiheuttaa vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle taikka tehdä pohjaveden kelpaamattomaksi tarkoitukseen, johon sitä voitaisiin käyttää, taikka toimenpide vaikuttamalla pohjaveden laatuun muutoin saattaa loukata yleistä tai toisen yksityistä etua.

5 § **Asuinkiinteistön jätevesien johtaminen ja käsittely vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella**

5.1 Jätevesien maaperäkäsittelylaitteistojen, kuten imeytys- tai suodatuskentän, sekä puhdistettujen jätevesien purkupaikan sijoittamisen etäisyysvaatimukset perustuvat yleisesti käytössä oleviin suojaetäisyyksiin (muun muassa Haja-asutuksen jätevedet, Ympäristöministeriö 2011). Etäisyysvaatimusten perusteet ovat ensisijaisesti vesien- sekä terveydensuojelullisia ja toisaalta niillä voidaan ehkäistä muuta ympäristönsuojelulain 5 §:n 2 momentissa määriteltyä pilaantumista, esimerkiksi mahdollisia hajuhaittoja.

Talousvesikaivon osalta vähimmäissuojaetäisyysvaatimus on asetettu muista kohteista poiketen harkinnanvaraiseksi. Harkinnassa tulisi ottaa huomioon muun muassa jäteveden määrä ja laatu, maaston kaltevuus ja maaperän raekoko.

Olemassa olevien kiinteistöjen osalta maaperäkäsittelylaitteistojen ja purkupaikkojen muuttaminen vastaamaan ympäristönsuojelumääräysten mukaisia etäisyysvaatimuksia saattaa olla teknisesti hankala toteuttaa ja muutostöistä voi aiheutua huomattavia kustannuksia, minkä vuoksi on perusteltua edellyttää yleisesti etäisyysvaatimusten noudattamista vain ympäristönsuojelumääräysten hyväksymisen jälkeen tapahtuvalta rakentamiselta. Mikäli aiemmin toteutetuista jäteveden käsittelyratkaisuista aiheutuu ympäristöhaittoja, voidaan niihin yksittäistapauksissa puuttua valvonnan yhteydessä ympäristönsuojelulain 175 ja 180 §:n sekä terveydensuojelulain (763/1994) 51 §:n nojalla.

5.2 Yksittäistapauksessa ympäristönsuojeluviranomainen voisi hakemuksesta myöntää poikkeuksen kohdan 5.1 suojaetäisyysvaatimuksista. Poikkeaminen voisi tulla kyseeseen esi-

merkiksi silloin, kun jäteveden määrä on vähäinen tai maaston kaltevuudesta johtuen pilaantumisvaaraa ei aiheudu.

Poikkeus voisi tulla kyseeseen esimerkiksi sellaisten erillisten saunarakennusten osalta, jotka eivät ole liittyneet vesijohtoverkkoon. Vaikka saunarakennus sijaitsee mainittua metri määrää lähempänä rantaviivaa, vähäisten pesuvesien imeyttämisen ei yleensä voida katsoa aiheuttavan vesistön pilaantumista. Pesuvedet tulisi kuitenkin imeyttää rantaviivasta pois päin.

Poikkeus käsitellään noudattaen hallintomenettelyä, jolloin esimerkiksi naapureita olisi tarpeen mukaan kuultava. Päätökseen saisi hakea muutosta siten kuin ympäristönsuojelulaissa säädetään.

- 5.3 Valvonnan kannalta on tärkeää, että ympäristönsuojeluviranomainen voi saada määräyksessä mainittuja tietoja. Vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella olevien kiinteistöjen talousjätevesien käsittelyjärjestelmän huolloista ja säiliöiden tyhjennyksistä tulee pitää kirjaa. Luotettaviin mittauksiin perustuva talousjäteveden käsittelyjärjestelmän puhdistusteho tulee tarvittaessa pystyä osoittamaan.

6 § **Jätevesien johtaminen pohjavesialueella**

Ympäristönsuojelulain 17 §:ssä säädetään pohjaveden pilaamiskiellosta, jonka mukaan ainetta, energiaa tai pieneliöitä ei saa panna, päästää tai johtaa sellaiseen paikkaan tai käsitellä siten, että pohjaveden laadun muutos voi aiheuttaa vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle, pohjaveden laatu voi muutoin olennaisesti huonontua taikka muutoin saattaa loukata yleistä tai toisen yksityistä etua.

Koska ympäristönsuojelumääräysten tarkoittamilla pohjavesialueilla saattaa aiheutua pohjaveden pilaantumista, on perusteltua kieltää jätevesien johtaminen ojaan tai maahan imeyttäminen kyseisillä alueilla kokonaan.

Jäteveden johtamista koskevat vaatimukset koskevat välittömästi ympäristönsuojelumääräysten hyväksymisen jälkeen toteutettavaa rakentamista. Koska jo toteutettujen jätevesijärjestelmien muuttaminen merkitsee taloudellisia kustannuksia, on kohtuullista, että kiinteistön omistajilla ja haltijoilla on riittävä aika varautua muutostöihin. Siirtymäajasta on säädetty valtioneuvoston antamalla asetuksella talousjätevesien käsittelystä vesihuoltolaitosten viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla (542/2003).

7 § **Jätevesien johtaminen ranta-alueella**

- 7.1 Ranta-alueella puhdistamattomien jätevesien johtaminen ojaan tai imeyttäminen maahan saattaa aiheuttaa vastaavanlaista pilaantumista kuin niiden johtaminen suoraan vesistöön, jolloin yleensä edellytyksenä on ympäristöluvan hakeminen. Ympäristönsuojelulain 3 §:ssä määritellyn pilaantumisen ehkäisemiseksi on ranta-alueella perusteltua kieltää käymäläjätevesien ojaan johtaminen tai maahan imeyttäminen.

Kun muut kuin käymäläjätevedet puhdistetaan ympäristönsuojelumääräyksissä osoitetulla tavalla ja noudatetaan etäisyysvaatimuksia, ei ojaan johtamisen tai maahan imeyttämisen

voida katsoa aiheuttavan pilaantumista.

- 7.2 Jäteveden puhdistuslaitteiston sijoituspaikan valinta ranta-alueella on vesiensuojelun kannalta tärkeä. Sijoituspaikan tulee olla niin ylhäällä normaalista vedenpinnan korkeustasosta, ettei ylimmän tulvaveden korkeuden aikana jätevettä pääse huuhtoutumaan vesistöön.

8 § Lannan ja lannoitevalmisteiden levitys ja varastointi pohjavesialueella

Lannan ja lannoitevalmisteiden levittämistä pohjavesialueilla on pohjaveden suojelemiseksi tarpeen rajoittaa.

9 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu

- 9.1 Koska ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesutoiminta esimerkiksi puisto- ja virkistysalueilla saattaa aiheuttaa ympäristönsuojelulain 5 §:ssä määriteltyä pilaantumista, kuten esimerkiksi yleisen viihtyisyyden ja alueen virkistyskäyttöön soveltumisen vähentymistä, on toiminta perusteltua kieltää yleisillä alueilla myös ympäristönsuojelumääräyksissä.

- 9.2 Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu kiinteistöllä hiilivetyliuotinpesuaineilla tulee toteuttaa siten, että jätevesistä ei aiheudu ympäristön pilaantumista. Pesuvesien käsittelyssä tulee edellyttää pääsääntöisesti hiekan- ja öljynerotuskaivoa, josta pesuvedet johdetaan kaupungin yleiseen jätevesiviemäriin. Koska liuotinpesuaineiden johtaminen yleiseen viemäriin tai maahan imeyttäminen voi aiheuttaa pilaantumista, tulisi liuotinpesuaineilla tapahtuvalta pesemiseltä edellyttää aina asianmukaista esikäsittelyä riippumatta siitä miten laajasta pesutoiminnasta on kyse. Liuotinvapaat pesuvedet voidaan imeyttää maahan, mikäli niistä ei aiheudu ympäristön pilaantumista.

- 9.3 Pohjavesialuilla ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu pesuaineilla on sallittu vain tähän tarkoitukseen rakennetulla viemäroidyllä paikalla, koska imeyttäminen maahan ei ole suotavaa pohjaveden pilaantumisriskin takia. Määräys ei kuitenkaan koske maatalouskoneiden ja -laitteiden puhdistamista ilman liuotinpohjaisia pesuaineita.

- 9.4 Pesutoiminta voitaisiin katsoa ammattimaiseksi, mikäli se täyttää yritys- tai ansiotoiminnan tunnusmerkit. Laajamittainen pesutoiminta voi olla myös toisenlaista kuin ammattimaista. Tällaiseksi voitaisiin katsoa esimerkiksi usean kuorma-auton toistuva peseminen. Tällaisesta pesutoiminnasta syntyy paljon jätevesiä, joiden johtaminen ympäristöön aiheuttaa mitä ilmeisimmin ympäristön pilaantumista. Koska pesu myös suoritetaan yleensä painepesulaitteilla ja liuotinpohjaisilla pesuaineilla, on perusteltua edellyttää, että pesu tapahtuu tällaiseen tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla ja pesuvedet johdetaan hiekan- ja öljynerotuskaivon kautta keskitettyyn jätevedenpuhdistukseen.

10 § Mattojen ja muiden tekstiilien pesu

Määräyksellä ehkäistään ylimääräistä vesistön kuormitusta ja ympäristön pilaantumista. Käytännössä määräys merkitsee, että esimerkiksi laiturilla tapahtuva peseminen on kielletty.

11 § Maalämpöjärjestelmien sijoittaminen ja niiden lämmönsiirtoaineet

11.1 Maalämpöjärjestelmien sijoittaminen pohjavesialueelle voi vaikuttaa pohjavesiesiintymän tilaan tai antoisuuteen. Näissä tapauksissa maalämpöjärjestelmän rakentamiselle voidaan edellyttää maankäyttö- ja rakennuslain mukaisen toimenpideluvan lisäksi vesilain mukaista lupaa alueen erityisolosuhteiden vuoksi.

11.2 Ympäristönsuojelulain 17 §:n mukaisesti pohjaveden pilaaminen sekä pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on kielletty. Suunniteltaessa maalämmön käyttöä on etukäteen varmistettava käytettävän lämmönsiirtonesteen haittomuudesta. Sen lisäksi mitä ympäristönsuojelulaissa säädetään, valtioneuvoston asetus vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista (1022/2006) liitteen 1 kohdassa E tarkoitettua vaarallista ainetta tai liitteessä mainittuun aineryhmään kuuluvaa ainetta ei saa päästää suoraan tai välillisesti pohjaveteen.

Ympäristönsuojelulain 16 §:n mukaisesti maahan ei saa jättää tai päästää ainetta siten, että seurauksena on sellainen maaperän laadun huononeminen, josta voi aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle, viihtyisyyden melkoista vähentymistä tai muu niihin verrattava yleisen tai yksityisen edun loukkaus.

3 LUKU KEMIKAALIT JA JÄTTEET

Kemikaaleista ja jätteistä terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien vaarojen ja haittojen ehkäisemisestä ja torjumisesta säädetään ympäristönsuojelulain ja terveydensuojelulain (763/1994) lisäksi muun muassa kemikaalilaissa (599/2013) sekä jätelaissa (646/2011). Kaikessa toiminnassa on tavoiteltava sellaista ympäristön laatua, jossa vaarallisia tai haitallisia aineita tai yhdisteitä ei esiinny terveystahaitta tai merkittävää muuta 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurasta tai sen vaaraa aiheuttavassa määrin.

Kiinteistön jätehuollon järjestämistä koskevat yksityiskohtaiset määräykset annetaan Laitilan kaupungin yleisissä jätehuoltomääräyksissä.

12 § Öljy- ja muiden kemikaalisäiliöiden kunnossapito ja tarkastus

12.1 Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös maanalaisen öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista (344/1983) koskee vain pohjavesialueella sijaitsevia maanalaisia poltto- ja dieselöljysäiliöitä. Koska huonokuntoiset öljysäiliöt voivat rikkoutuessaan aiheuttaa pohjaveden ja maaperän saastumista tai vesistön pilaantumista, on ympäristönsuojelumääräyksissä perusteltua edellyttää, että kaikki maanalaiset ja maanpäälliset öljysäiliöt pohjavesialueella ja ranta-alueella tarkastetaan määräajoin.

12.2 Käytöstä poistettuja öljy-, polttoaine- ja kemikaalisäiliöitä sekä niiden putkistoja pidetään jätelain mukaan jätteenä, eikä niiden maahan jättäminen ole lainmukaista jätteenkäsittelyä. Käytöstä poistetut säiliöt ja putkistot tulee puhdistaa, kaivaa maasta ja toimittaa asianmukaiseen käsittelyyn. Puhdistuksen suorittajalla tulee olla tehtävän edellyttämä ammattitaito. Säiliön poistamisen yhteydessä havaituista öljy- ja kemikaalivuodoista tulee välittömästi ilmoittaa pelastus- ja ympäristönsuojeluviranomaiselle.

- 12.3 Ympäristöviranomaisen voi tapauskohtaisesti hakemuksesta harkita poikkeamista poistamisvelvoitteesta, mikäli säiliön poistaminen on teknisesti hyvin vaikea toteuttaa. Poikkeuksen myöntäminen edellyttää myös, ettei säiliöstä aiheudu ympäristön pilaantumista.
- 12.4 Valvonnan kannalta on tärkeää, että ympäristönsuojeluviranomainen voi saada määräyksessä mainittuja tietoja. Öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksia, uusien säiliöiden asentamista ja vanhojen säiliöiden poistamista koskevat tositteet ja kuitit tulisi pyydettyäessä esittää ympäristönsuojeluviranomaiselle.

13 § Lumenkaatoalueen sijoittaminen

- 13.1 Ympäristönsuojelulain 7 §:n mukaisesti pilaantumisen aiheuttaja tai toiminnanharjoittaja vastaa toiminnasta syntyvien haittojen ennaltaehkäisemisestä ja ympäristöhaittojen poistamisesta.

Asiayhteyden vuoksi on tarkoituksenmukaista viitata informatiivisesti jätelain (646/2011) velvoitteisiin roskaantumisen yhteydessä.

- 13.2 Kaduilta ja muilta alueita poistettava lumi saattaa sisältää ympäristön kannalta haitallisia aineita, kuten raskasmetalleja. Pohjaveden ja talousveden hankintaan käytettävän vesistön pilaantumisriskin vuoksi on perusteltua kieltää lumenkaatoalueen sijoittaminen pohjavesialueelle ja vedenhankintaan soveltuvan vesistön lähisuoja-alueelle.

14 § Tilapäisen asfalttiaseman ja murskauslaitoksen sijoittaminen

Pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi on perusteltua kieltää tilapäisen tai siirrettävän asfalttiaseman sijoittaminen liitekartassa osoitetuille pohjavesialueille. Koska polttonesteillä toimivan murskausaseman käyttämisestä voi aiheutua pohjaveden pilaantumista, on perusteltua ulottaa kieltö koskemaan myös niitä.

15 § Eräiden jätteiden hyödyntäminen maanrakentamisessa

- 15.1 Määräyksen tavoitteena on edesauttaa jätelain (646/2011) 8 §:n mukaista etusijajärjestystä, jossa syntyneet jätteet tulee mahdollisuuksien mukaan kierrättää tai hyödyntää muulla tavalla sekä säästää neitseellisiä luonnon maa-aineksia.

Ympäristönsuojelulain 16 §:n mukaan maahan ei saa jättää tai päästää jätettä tai muuta ainetta siten, että seurauksena on sellainen maaperän laadun huononeminen, josta voi aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle. Tästä syystä ennen maanrakentamiseen ryhtymistä tulee varmistaa käytettävien jätteiden puhtaus ja haitattomuus. Valtioneuvoston asetuksessa eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa (843/2017) on määriteltävä tarkemmin jätteiden sisältämien haitallisten aineiden pitoisuuden ja liukoisuuden raja-arvot sekä hyödyntämisessä sallittu kappalekoko.

Hyödynnettävän jätteen sijoittamisesta on ilmoitettava ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään 30 vuorokautta ennen sijoittamista ympäristönsuojelumääräyksissä vaaditut tiedot.

4 LUKU ILMANSUOJELU

Ilmanlaatua heikentävät erilaiset pölyt ja hiukkaset, jotka syntyvät muun muassa liikenteestä, energiantuotannosta, teollisuudesta sekä erilaisesta rakennustoiminnasta. Pienemmät hiukkaset voivat aiheuttaa terveyshaittoja, kuten lisätä hengitystietulehduksia ja astmaa. Suuremmat hiukkaset likaavat ja voivat haitata viihtyisyyttä.

Ympäristönsuojelumääräysten ilmansuojelun tarkoituksena on estää palamisesta sekä erilaisista rakennus- ja kunnostustöistä aiheutuvia haittoja. Pölyn ja haitallisten aineiden leviäminen ympäristöön tulee estää erilaisilla suojausmenetelmillä. Mikäli päästöjä ilmaan ei pystytä kokonaisuudessaan ehkäisemään, tulee ne pitää mahdollisimman pieninä ja haitattomina. Herkästi häiriintyvien kohteiden, kuten koulujen, päiväkotien ja sairaaloiden, läheisyydessä tehtävien rakennus- ja kunnostustöiden tulee kiinnittää erityistä huomiota pölyn ja muiden haitallisten aineiden leviämisen estämiseksi.

Ympäristönsuojelulain 141 §:n mukaisesti kaikessa toiminnassa on tavoiteltava sellaista ilmanlaatua, jossa vaarallisia tai haitallisia aineita tai yhdisteitä ei esiinny terveyshaittaa tai merkittäviä muita 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuja seurauksia aiheuttavina määrinä ilmassa tai laskeumassa.

16 § Savukaasupäästöjen ja niiden haitallisten vaikutusten ehkäisy

16.1 Yhdyskuntajätteiden polttaminen pienkiinteistöjen lämmityslaitteistoissa, uuneissa tai muissa tulipesissä ei ole hyväksyttävää, sillä palamisolosuhteet eivät vastaa hallitulta yhdyskuntajätteiden poltolta edellytettäviä vaatimuksia. Kiinteistöjen lämmityskattiloissa poltettavat materiaalit saattavat aiheuttaa ympäristön pilaantumista sekä savu-, noki-, haju- ja terveyshaittoja. Määräyksessä mainitaan esimerkkejä ympäristölle ja terveydelle haitallisista materiaaleista, joiden polttaminen on perusteltua kieltää.

16.2 Taajama-alueen ulkopuolella sijaitsevat kiinteistöt ovat yleensä sellaisella etäisyydellä toisistaan, että haittaa naapurustolle, terveydelle ja ympäristölle ei yleensä voida katsoa aiheutuvan, minkä vuoksi ei yleisesti ole tarvetta kieltää vähäiseksi katsottavaa puhtaiden ja kivi- ja puuainesten, olkien, lehtien sekä paine- ja pintakäsittelymättömän puutavaran polttamista. Myös puhdasta paperia ja pahvia voidaan käyttää sytykkeenä, kunhan siitä ei aiheudu terveyshaittaa, vahinkoa tai haittaa lähikiinteistöille tai niiden käytölle eikä muutakaan ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Muun jätteen, kuten esimerkiksi talousjätteen, avopolttamista saattaa sen sijaan aiheutua muunlaista ympäristön pilaantumista kuin varsinaista naapurushaittaa, minkä vuoksi niiden avopoltto ei ole sallittua myöskään taajaan rakennetun alueen ulkopuolella.

16.3 Määräys perustuu yleisiin ympäristönsuojelulain 20 §:n mukaisiin periaatteisiin, erityisesti ennaltaehkäisyyn ja haittojen minimoimiseen sekä ympäristön kannalta parhaan käytännön periaatteisiin.

Ympäristönsuojelumääräyksellä ei sinänsä puututa jo olemassa oleviin teknisiin ratkaisuihin, vaan tarkoituksena on, että esimerkiksi rakennuslupaviranomainen ottaa määräyksen huomioon lupaa myönnettäessä.

17 § Rakennusten, rakenteiden, esineiden tai alueiden kunnostus- ja puhtaanapitotöistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen torjunta

17.1 Ympäristönsuojelulain 1 luvun yleisiin säännöksiin perustuvan informatiivisen määräyksen tarkoituksena on osoittaa mainitunlaisissa töissä ympäristön pilaantumisen ehkäisyssä huomioon otettavat seikat. Yksityiskohtaisia määräyksiä hiekkapuhallus-, maalaus- ja muiden vastaavien kunnostustöistä aiheutuvan pilaantumisen ehkäisemiseksi ei voida antaa yleisissä määräyksissä.

Työmenetelmien suojaustoimenpiteiden tulisi olla sellaiset, että pölyn ja muiden haitallisten aineiden leviäminen ympäristöön estetään. Pölyn leviämistä voidaan estää esimerkiksi käyttämällä suojapeitteillä tiiviisti peitetyjä kiinteitä telineitä. Rakennuksen ulkopintoja käsiteltäessä ikkunat ja muut ulkoilma-aukot tulisi tiivistää siten, että pölyn ja muiden haitallisten aineiden tunkeutuminen rakennuksen sisälle estetään.

17.2 Hiekkapuhalluksesta ja muusta vastaavasta rakennusten ja rakenteiden kunnostustyöstä voi aiheutua melun ohella muuta ympäristön pilaantumista, kuten esimerkiksi hajuhaittoja sekä pölyä. Suoritusaikaa rajoittamalla voidaan haittoja vähentää. Ilmoitusmenettelyä vaativista töistä on säädetty ympäristönsuojelumääräysten 4–5 luvussa, ja ympäristönsuojeluviranomainen voi ilmoituksen johdosta annettavassa päätöksessä antaa tarpeelliset määräykset ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi.

Koska kyseessä olevista töistä saattaa aiheutua terveyshaittaa, tulisi toiminnanharjoittajan aina ilmoittaa työn käynnistämistä terveydensuojeluviranomaiselle, joka voi tarvittaessa antaa määräyksiä terveyshaitan ehkäisemiseksi.

Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaan ilmoitusta ei tarvitse tehdä yksityishenkilön talouteen liittyvästä toiminnasta. Ympäristönsuojelumääräyksen mukainen ilmoitusvelvollisuus ei siten koskisi tavanomaista yksityistalouteen liittyvää työtä, vaikka sitä tehtäisiinkin muuna kuin määräyksessä mainittuna aikana. Mikäli työtä aiottaisiin suorittaa yöaikaan, tulisi siitä kuitenkin tehdä ilmoitus ympäristönsuojeluviranomaiselle.

17.3 Määräyksellä estetään muun muassa kevätaikaisen katuhiekan poistamisesta aiheutuvaa ilmanlaadun heikkenemistä sekä pölyämisestä aiheutuvaa ympäristön pilaantumisen vaaraa.

5 LUKU MELUNTORJUNTA

Melulla tarkoitetaan ääntä, jonka ihminen kokee epämiellyttävänä tai häiritsevänä tai joka on muulla tavoin ihmisen terveydelle ja hyvinvoinnille vahingollista taikka haitallista. Häiritseväksi melu voitaisiin katsoa silloin, kun se ylittää kohdealueella tavanomaisen taustamelun. Melu on yksi yleisimpiä elinympäristön laatua ja viihtyisyyttä heikentäviä tekijä, ja se voi aiheuttaa suoria tai epäsuoria terveyshaittoja. Herkästi häiriintyvien kohteiden, kuten koulujen, päiväkotien ja sairaaloiden, läheisyydessä tulee kiinnittää erityistä huomiota meluntorjuntaan myös päiväaikaan.

Meluilmoitusten käsittelyn yhteydessä annetaan määräyksiä muun muassa meluntorjuntatoimista, toiminnan alkamis- ja lopettamisajankohdista, melutasoista ja tiedottamisesta.

Ympäristönsuojelulain 142 §:n mukaisesti kaikessa toiminnassa on tavoiteltava sellaista ääniympäristön laatua, jossa melua ei esiinny terveyshaittaa tai merkittävää muuta 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurasta tai sen vaaraa aiheuttavassa määrin.

18 § Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaista ilmoitusta edellyttävät toiminnot ja tapahtumat

Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on tehtävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallinen ilmoitus tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavasta toimenpiteestä tai tapahtumasta, kuten rakentamisesta tai yleisötilaisuudesta, jos melun tai tärinän on syytä olettaa olevan erityisen häiritsevää. Ilmoitusvelvollisuus syntyy, jos toiminnasta saattaa aiheutua melua, jonka on syytä olettaa olevan melun voimakkuuden, keston tai toistuvuuden vuoksi erityisen häiritsevää lähistöllä asuville, oleskeleville tai työskenteleville.

Ilmoitusvelvollisuuden edellytykset eivät ympäristönsuojelulaissa ole tarkkarajaisesti määriteltyjä. Melun erityisen häiritsevyyden arviointi on suoritettava yksittäistapauksissa erikseen paikalliset olosuhteet huomioon ottaen. Arvioitaessa melun häiritsevyyttä on otettava huomioon melun voimakkuuden (dB) lisäksi muun muassa melun kesto, toistuvuus, mahdollinen kapeakaistaisuus ja iskumaisuus, vuorokautinen ajoittuminen sekä melun haitalliseksi kokevan kohteen erityispiirteet. Ympäristönsuojelumääräyksillä ilmoitusmenettelyä pyritään karsimaan ja kohdistamaan se vain merkityksellistä haittaa aiheuttaviin tapahtumiin ja töihin.

Ympäristönsuojelulain 142 §:n mukaisesti kaikessa toiminnassa on tavoiteltava sellaista ääniympäristön laatua, jossa melua ei esiinny terveyshaittaa tai merkittävää muuta 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurasta tai sen vaaraa aiheuttavassa määrin.

Ympäristönsuojelumääräyksessä on lueteltu erikseen toimitoja, joiden aiheuttaman melun tai tärinän on vakiintuneesti katsottu olevan erityisen häiritsevää ja siten edellyttävän ilmoitusmenettelyä. Ympäristönsuojeluviranomainen voi yksittäistapauksessa velvoittaa tekemään ilmoituksen myös muusta kuin ympäristönsuojelumääräyksissä mainitusta työstä tai tapahtumasta, mikäli siitä arvioidaan aiheutuvan erityisen häiritsevää melua tai tärinää.

Ympäristönsuojelulain 118 §:ssä todetaan, että ilmoitus on tehtävä hyvissä ajoin ennen toimenpiteeseen ryhtymistä tai toiminnan aloittamista, kuitenkin viimeistään 30 vuorokautta ennen tätä ajankohtaa, jollei kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä määrätä tätä lyhyemmästä ajasta. Ilmoitukset käsittelee yleensä lautakunta ja koska ilmoituksen käsitteleminen saattaa edellyttää ilmoitusta asian vireilläolosta ja asianosaisten kuulemista, tulee ympäristönsuojeluviranomaisella olla riittävä aika asian käsittelylle, minkä vuoksi laissa olevaa ilmoittamisen määräaika voidaan pitää perusteltuna. Koska meluhaittaa voidaan kuitenkin vähentää ilmoittamalla asiasta etukäteen, on perusteltua edellyttää lähialueelle tiedottamista meluhaittaa aiheuttavasta työstä myös silloin, kun ympäristönsuojeluviranomaiselle tehtävää meluilmoitusta ei vaadita ja tiedottaminen on muuten mahdollista.

19 § Poikkeus ilmoitusvelvollisuudesta

Yksittäistapauksessa ilmoitusmenettelyn käyttäminen saattaa olla tarpeetonta, minkä vuoksi ympäristönsuojeluviranomaisella tulee olla mahdollisuus myöntää poikkeus siitä. Poikkeus-

misen edellytyksenä on, että melun ei katsota olevan kohdealueella erityisen häiritsevää. Melun häiritsevyyttä arvioitaessa otetaan huomioon melun voimakkuus, sen vuorokautinen ajoittuminen, kokonaiskesto sekä melulähteen etäisyys häiriintyvistä kohteesta.

Kohdasta 18.1 poiketen äänentoistolaitteiden käyttö sallitaan klo 24.00 saakka, kun kyse on yksipäiväisestä ja kertaluontoisesta tapahtumasta yleisökäyttöön tarkoitettussa tai soveltu-
vassa paikassa. Meluhaittaa voidaan tällöin pitää suhteellisen vähäisenä, jonka vuoksi ilmoitusvelvollisuus voidaan rajata pois. Kuitenkin esimerkiksi toistuvasti saman kalenterivuoden aikana järjestettävän tapahtuman järjestäjän olisi tehtävä ilmoitus.

20 § Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden, laitteiden ja työvaiheiden rajoittaminen

Määräyksessä mainitaan esimerkkinä koneita, joiden yöaikaisen käyttämisen voidaan katsoa aiheuttavan naapuruston kannalta kohtuutonta meluhaittaa, minkä vuoksi niiden yöaikainen käyttäminen on perusteltua kieltää. Ympäristönsuojelumääräyksessä häiritsevää melua aiheuttavia toimintoja ovat esimerkiksi lastaus- ja purkutoiminta sekä rakennus- ja korjaus-
toiminta.

Poikkeus yöaikaisen toimintojen suorittamisen kiellosta voidaan tehdä maatalouselinkeinon harjoittamisen sekä liikenneväylien että yhdyskuntateknisten laitteiden kunnossapitotöiden osalta.

6 LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

21 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Ympäristönsuojelulain 202 §:n 2 momentin 6 kohdan mukaan kunnan ympäristönsuojelumääräykset voivat koskea valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista. Tiedonantovelvoite on erikseen asetettu talousjätevesien käsittelyjärjestelmien osalta kohdassa 5.3 sekä öljy- ja muiden kemikaalisäiliöiden osalta kohdassa 12.4.

Ympäristönsuojelulaissa säädetty valvontaviranomaisen tiedonsaantioikeus on laaja. Ympäristönsuojelulain 172 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan valvontaviranomaisella on oikeus tehtävänsä suorittamista varten saada salassapitovelvollisuuden estämättä välttämättömiä tietoja sekä viranomaisilta että toiminnanharjoittajilta.

Ympäristönsuojelulain 175 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan valvontaviranomainen voisi antaa määräyksen toiminnan ympäristövaikutusten selvittämisestä, jos samalla olisi perusteltua aiheuttaa epäillä toiminnasta aiheutuvan lainvastaista ympäristön pilaantumista. Viimeksi mainittu säännös liittyy ympäristönsuojelulain 6 §:n mukaiseen selvilläoloovelvollisuuteen, jonka lähtökohdaksi on, että kaikilla toiminnanharjoittajilla on yleinen velvollisuus olla selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, -riskeistä sekä haitallisten vaikutusten hallinnasta että vähentämismahdollisuuksista.

22 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksestä siinä mainituin perustein. Ympäristönsuojelumääräyksissä erikseen esitettyjä poikkeamismahdollisuuksia ovat kohdat 5.2, joka kos-

kee jätevesien käsittelylaitteistojen ja purkupaikkojen suojaetäisyysvaatimuksia, 12.3, joka koskee öljysäiliöiden tai putkistojen poistamista, sekä 19.1, joka koskee melusta johtuvaa ilmoitusvelvollisuutta. Yksittäistapauksissa saattaa esiintyä tilanteita, jolloin ympäristönsuojelumääräyksistä olisi myös muilta osin tarpeen poiketa. Koska ympäristönsuojelumääräyksissä ei voida etukäteen määritellä kaikkia tilanteita, joissa poikkeuksen myöntäminen olisi tarpeellista, tulisi viranomaisella olla mahdollisuus myöntää poikkeus erityisen syyn niin vaatiessa. Ympäristönsuojelumääräyksistä poikkeamisesta tulee aina tehdä kirjallinen hakemus ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Poikkeamisen yhteydessä tulisi ottaa huomioon, että poikkeuksen myöntämisestä ei saisi aiheutua määräysten tavoitteiden syrjäytymistä. Myös yleiset hallinto-oikeudelliset oikeusperiaatteet sitovat viranomaisen harkintavaltaa. Asianosaisten oikeusturvan kannalta on tärkeää, että poikkeuksen myöntämismenettelyssä sovelletaan hallintomenettelyä, jolloin esimerkiksi naapureita tulisi tarpeen mukaan kuulla. Poikkeuspäätökseen saisi myös hakea muu-
tosta siten kuin ympäristönsuojelulaissa säädetään.

23 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

Ympäristönsuojelulain 18 luvussa on säännökset valvonnasta ja hallintopakosta. Ympäristönsuojelumääräysten rikkomistilanteessa voi valvontaviranomainen kieltää jatkamasta tai toistamasta ympäristönsuojelumääräyksen vastaista menettelyä tai määrätä täyttämään muulla tavalla velvollisuutensa. Ympäristönsuojelulain 184 §:n nojalla voi viranomainen tehostaa antamaansa kieltoa tai määräystä uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella tai toiminta keskeytetään. Toimivalta pakko-
keinojen käyttämisessä on aina lautakunnalla.

Ympäristönsuojelulain 224 §:n mukaisesti rangaistus ympäristön turmelemisesta säädetään rikoslain (39/1889) 48 luvun 1–4 §:ssä. Lisäksi ympäristönsuojelulain tahallisesta ja tahattomasta rikkomisesta säädetään ympäristönsuojelulain 225 §:ssä.

Käytännössä poliisi valvoo ympäristönsuojelumääräysten noudattamista ympäristönsuojeluviranomaisen ohella. Poliisilla on oikeus määrätä sakkorangaistus kunnallisten määräysten rikkomisesta siten kuin rangaistumääräysmenettelylaissa säädetään.

7 LUKU VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET

24 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Nämä ympäristönsuojelumääräykset tulevat voimaan 15 päivänä heinäkuuta 2018. Päätös ympäristönsuojelumääräysten hyväksymisestä annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan annetun tiedoksi, kun kuulutus on asetettu yleisesti nähtäville. Samoin kuulutetaan ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta. Samalla kumotaan aiemmin voimassa olleet ympäristönsuojelumääräykset.

Pohjavesialueet ja Sirppujoen valuma-alue

Pohjavesialueet ja Sirppujoen valuma-alue

